

№ 23
ფასი 25

მძობობი
1932.

ნიუნბი

მ კ ი თ ზ ა ვ თ ა ნ

ნან. ღონს..

ჩარჩი: — რა გითხრა ისეთი, რომ ასე გულგანტეილი მოდიხარ მისგან?
 გულაქი: — უბედურება მითხრა—სა კოლომურნეო ვაწრობა ჩეზღებათო!
 — ხანხარული უთქვამს... უფნ კო თა ვზარი დატყემა!
 — რასაც მაგ გვეტყვის, ყველაფერი პორიჭით ხდება,— გულიც ამან გამიხეთქა!

2

კოლმეურნე, ქარხნის მუშა,—
 იაკინთე და ანდრუშა,
 ბაზარში ერთმანეთს შეხვდნენ,
 დანახვაზე ერთი შეკრთნენ.

— გამარჯობა... გაგიმარჯოს,
 — აქ რა ვინდა, ბიჭო აქ დროს?
 განცვიფრებით შეეკითხნენ:
 — საქმიან დღეს შენ რად აცდენ?
 მაგრამ შეცდომა დაუშვეს,
 ურთერთს, რომ კითხვა დაუსვეს.

ამ ორ პატიოსან მუშაა,—
 იაკინთეს და ანდრუშას,—
 სრულებით არ ეტყობოდათ,
 დღეს აქ მოსვლა უსაქმიოთ!
 რომ ერთმანეთსა წინაშე
 თავი ემართლათ ამაში.

შეუღღგნ ორნივე ჩამოთვლას
 მიზეზის მათი აქ მოსვლია:
 სიახაყით იაკინთემ
 ერთ ფარდულზე მიუთითა:
 — კოლექტივმა, მეგობარო,
 ახ ჩვენ რა ჩავვაბარა!

ზედმეტი თუ რაზე გვეკონდა
 სურსათ-სანოვავის ფონდი,
 მოვიტანეთ ჩვენი ხელით,
 შოგი კიდევ მოვიკელით,—
 რომ ფაბრიკა-ქარხნის მუშაკა—
 ჩვენთვის საქონელს ვინც უშვებენ
 მივაწოდოთ იათასად.

როგორც კერძო ჩარჩ-ვაჭრები
 დღეს აწვდიან თუ არ ვცდებთ!
 ერთში კი მაკლთა გული:
 ვერ ვარ დახელოვნებულა,
 როგორც წითელი ვაჭარო,
 რამდენად საქირო არი!

ამიტომ ეს ჩარჩ-ვაჭრება,—
 ჩვენი უმოწყალო მტრები.—
 მიხეც კიდევხელს გვიშლიან,
 მაგრამ ლელოს ვერ ვაღიან.

— აბა, ჩემო იაკინთე,
 შოგი ეხლა მეცა მკითხე!
 კოლმეურნეც მომე ხელი,—
 მე ვარ მუშა ბრიგადელი!

სწორედ ამ ქარხნის მუშებმა,
 თქვენთვის საგნებს ვინც უშვებენ,
 მე იმიტომ მომავლინეს,
 მუშაობას მომაცლინეს,
 რომ აქ თვალყური ვადევნო,
 ბაზრიდან ჩარჩი გავდევნო!

რომ ეს თქვენი ქირახული,
 ჩვენ საკვებად შენახული,
 მათ არ ჩაუვარდეთ ხელში,
 არამედ ვიგემოთ ყელში,
 მილი, ივაჭრე თამამად,
 გასაქანს არ მივცემ ამათ.

სწორედ მიტომ ვარ მოსული,
 მაგათ ამოვბალო სოლი!...

ს.ს. ს.ს.
 სახლში ვა...
 გ.ბ.ბ.ბ.ბ.ბ.
 ს.ს.ს.ს.ს.ს.
 ნიგონს
 19

რამდენიმე ვუთით ბაზრობაზე

— გეტირა ყოფა ჩარჩო და სპე-
კულიანტო!
— გაწყდა თქვენი ქოჩი. დღეს
ჩვენი ბაზრების პოზიციები კოლმეურ-
ნებს, მშრომელ ერთპიროვნულ
გლეხებს, საზოგადოებრივ-სახელმწი-
ფო კოოპერატიულ ორგანიზაციებს
უკავიათ.

ჩამოსულთა შორის

— აბა კარგი კარაქი! აბა კარგო
ყველი! აბა კარტოფილი! ახალი, ცი-
ნტხალი.. იაფათ!— გაიძახის კოლმე-
ურნი.
— ვაჰ! შენზე ნაკლები პროდუქ-
ტები არც მე მაქვს, მაგრამ არ ვყუ-
რი, — ოხუნჯობს მეორე კოლმეურნი,
— შენც გაქვს, მეც მაქვს, მაგ-
რაჰ მე უფრო იაფად ვყიდი.
— მოგიკედეს ბიჭი, თუ ჩამოგივა-
რდეს სიაფეში.
— 16 მანეთი ფუთი კარტოფლი,
— იძახის პირველი.

12 მანეთი ჩემთან იგივე კარტო-
ფილი. აბა ხელი მინდა გაეცალო.
შეჯიბრება მაქვს ფასების დაკლება-
ზე, — გაედავა მეორე.
გაჩაღდა ვაჭრობა, შეჯიბრებამ მი-
იღო აზარტის სახე. ფასები კისრის
ტეხით ეცემიან ძირს. კოლმეურნებს
ეჩქარებათ, მათ უნდათ ხელი გაიკა-
ლონ რაც შეიძლება მალე და შემდეგ
ნავაჭრი ფულით იყიდონ, რაც ოჯა-
ხიდან დააბარეს და იყიდის კიდევ
განა ცოტაა ფართო მოხმარების სა-
ქონელი?

შემხვედრთა შორის

ბაზრები დატენილია ფართო მოხმა-
რების საქონელით.
საქმარავ-გასაღება ბაზარზე გამო-
სულა ისე, რომ პირდაპირ მიზანში
ამოულია გლეხობა. გამოუტანია რაც
სულ კოლმეურნეს და მშრომელ
გლეხს სჭირდება: ცხენის უნაგირემა,
და მორთულობა, სანათურები და
ჭრაქები, ჩუსტები, ნავთის ქურჭლე-
ბი; ბოქლომები; ცხვარის საკრეჭი მა-
კრატლები, დანები, კედლის საათე-
ბი, ხერხები; კერასიხეები; ოთხთითე
ბი, თახები, ჩაქურები; ცხენის ნაღე-
ბი; ლურსმნები; და წარმოიდგინეთ,
ხის კოვზებიც კი.
საქვავრობის მაღაზია გაჭედლია
ფართოვლით, ქურჭლეულით, ტრი-
ცოტაყით, ავეჯეულობით— იყიდება
მშვენიერი მიტკალი ხელმისაწვდომ
ფასებში. ასევე იაფად არის ჩიოყუ-
ლი და შეკერილი ტანსაცმელები.

ნ.ხ. შავიანის.

ცეკავშირის დაუბერტყია ბაზრებზე
უხვი კალთა. გაბოურეკია ბაზრებზე
თავისი დარგობრივი გაერთიანებები,
მათი მაღაზიები სავსეა სამრეწველო
საქონლით. „კოოპერატიული“ ჰყი-
დის ნარძას ხალათებს, „მარვლებს,
შინელებს, ჩუსტებს; ტრიკოტაჟს.
მათვე აქვთ საპონი, პაპიროსები,
ქურჭლეული.
სარეწავო კავშირის არტელებს აუ-
რჩევიათ ახალ-ახალი მაღაზიები, რო-
მლებიც გაუჭედიან 200.000 მანეთის
ფართო მოხმარების საქონლით. მა-
თაც წმინდა საგლეზო ასორტიმენტის
საქონელი ულაგიათ. წინდები, ჩულ-
ქები, სუფრები, ტომრები; თოკები-
„დინამო“-ს მაღაზია ჰყიდის მოქ-
სოვილ და შეკერილ ტანსაცმოსს,
სხვადასხვა სასპორტო საგნებს.

— ვაჰ! ამდენი საქონელი გქონიათ
თქვენ ოჯახისთვის, რად არ
გვატოვებთ უფრო ადრე ჩამოვიდო-
ლით,
— შეუბება კოლმეურნი.
— მოგწონს?
— მომწონს ყველაფერი საჩემოა,
მხოლოდ ის არ მომწონს, რომ ბარა-
თები შემოვიდნით, მე ხომ არავითარ
ბარათს არ ვთხოვთ ჩემს ყველში და
„კარაქში“? რად უნდა ბარათი! შამი-
ტანია გამიყიდია თავისუფლად, შემ
ხვედრო, გამოიტანე მომყიდე თავი-
სუფლად. სად მცალია ორდერებისა
და ბარათებისათვის!
მივიღოთ მხედველობაში კოლმე-
ურნის ეს სიტყვები.
საზვირ-გან-შინ.

რა მინდოდა იარმუკაზე

— ე-ე-ხ, მახლაზ! გამოიგონეს რა-
ლა ახალი დოზანა, კოლხოზნი იარ-
მუკააო იძახიან, მთელ დუნეას თა-
ვი მოუყარეს და ვაჭრობენ! ნამდვი-
ლად ვაჭრობენ რაღა, ჰყიდიან, ყ-
დულობენ, სწონიან, ზომავენ. გეგო-
ნება ძველი ბაჰყალხანა მაგათი მო-
გონილი იყოს!

ჰაი-გილი აბასთუმან! მაგათ ივაჭ-
რონ, ფულები მაგონ, იარმუკობა
გააკეთონ ჩემისთანა კვალიფიცოგა-
ნი ვაჭარი კი ასე დადიოდეს, სამართა
ლია?

— ახრ მე ბოაზი რაზე მამდს და:
ასმა სავეტსკი იოასტი ვართო, ვაჭ-
რებისა და კულაკების სინსილა უნ-
და მოვსპოთო. აიღეს და დუქანი მქო-
ნდა ჩამამართვეს, სახლი მქონდა ჩა-
მამართვეს, ხმა მქონდა ჩამამართვეს,
— ვიფიქრე ნუ თოლ წაიღონ, თუ
ვაჭრობა არ უნდათ, მე რაღა თელე-
თის კურატი ვარ, რომა ხათრი შა-
მინახონ მეთქი. უსაკაიოტი ვქენი
რაღა, მაურიგდი.

თურმე რის მოსპობა, რის ფლავი,
რის ბოზბაში—მაგათ სხვა მუცლის
გვრემა ჰქონათ, როცა მე კარგათ
მამსპეს და ჩემბაკებიდან მამშალეს,
— პუპუზ, გამაუშვეს დეკრეტი, თუო
ხოლხოზებო ჯან, გამოდიო და ივა-
ჭრეთ, მაიტათ საქონელი, გაყიდეთ,
უნალოგოთ, ურამოთ, ჰამაც ჩვენი
მიირთვიოთ.

ვა, ბნელა; ვიძახი თუ თქვენ ბემუ-
რაზებო, თუ ვაჭრობა გინდოდათ, მე
რაღას მსპობდით, ნალოგს რათ მარ-
თმევდით, მე უფრო კვალიფიცორო-
ვანი ვაჭარი არ ვიყავი?

— თუო, შენ ჩასტნი ხარო, ეს ობ-
შიაო, კალექტივენიაო, ხალხისააო;

ვა, ბემურაზ, ხალხი მე რას მარ-
გებს თელეთობა ხომ არ არის ვაჭ-
რობაა, ვაჭრობაში ობშიობა გაშიგო-
ნია? ვინ გიჯერებს? აიღეს და ეს
იარმუკა გააწყეს. დუქნები დააკეთეს,
მორთეს, გამოზიდეს საქონელი: ეს
ესტრენიო, ეს შირპატრებიო, ეს
კრესტიანსკიო, ეს დერევენცკიო, ვინ
მოსთვლის. იმპოლი ფართალი და
რამე გამაიტანეს, იტყვიოთ დარაუნოცო
მა და მარაზოვმა შიჭქარომა მაში!

გულმა არ მამითინა და გადაეწყ-
ვიტე თუ მოდი ერთ ჩემ ცოლისძმის-
თან ერთად ამ იარმუკზე ერთი რამე
დუქანს გავაღო, ტუტია კალხოზნი-
კებისგნით ვიყიდი ჩამოტანილ საქო-
ნელს, ჰამაც ფასში და წონაში მოვა-
ტყუე, გაყიდი და ფულს მოვიგეფე
მეთქი. წაველ წყნეთში ჩემ ცოლის
ძმა საბასთანა (ხომ იციო, ჩვენი კუ-
ლაკისაბა როა რაღა!) იმესთან სპ-
ეტი ვქენი და საქმი დამში მოვიდა:
საბამ ყალბი მოწობა გააკეთებინა—
მითომ ჩვენა კოლხოზნიკები ვართ

და იარმუკობაზე მოვდივართ. აჭკი-
დით ვირს კვერცხები, მაწონში არე-
ული კარაქი, ატამი, ვაშლი, რაშე და
ჩამოვედით.

ერთ დარაბაში შევძვერით, ყაფა-
ზები მოვრთე, ძველი ხელობა მამა-
გონდა რაღა, სულ სიხარულისგნით
ჯიგარი ამენთო. გამოფენე/საქონე-
ლი. და თანაც ჩემი საკუთარი ხელთ
ერთი თათარიანნი იყვესკა დაწვერე
თუ: „კოლხოზნი ტორლოვლია, კურ-
ვა სანდროუ და კომპანია“ მეთქი.

გათენდა იარმუკობა, მთელი შილუ-
თი მამწყდა ამ დესიმონოვს შოე-
დანს. ვაჰ, რამტოლი საქონელი ზო-

ზიდეს ამ კოლხოზებმა, თვალები
ამიჭრელდა. ჰყიდიან, და ჰამაც ფასე
ბის დაკლებაში ერთმანეთს კანკუ-
რენციას უკეთებენ. ჩემ დუქანში კი
არავინ შამოდის, ვბრაზოდ, ვყიერი,
ვეძახი მუშტრებს, მაგრამ საქმეში
ხარ?

ერთიც ვნახო, ერთი ახმახი ვინმე
მოსულა და ძალიან ვნიმატელნათ ათ
ვალერებს ჩემს დუქანს, ბოლოს შე-
ბნება თუ:

— აქ რომელი კოლექტივი ვაჭრო-
ბსო!

— მეთქი ის ჩვენი კოლექტივია!
ჰამაც შიშისგნით ავირიე, ჰელეთ-მე-
ლეთი მაძივლა!

— თქვენი კოლექტივი რომელიაო?

— მეთქი ჩასტნი კოლექტივია რა-
ღა. ჩვენც კოლხოზნიკები ვართ, იარ-
მუკობაზე ჩამოვსულვართ მეთქი! ჩა-
სტნიო! ერთი ისეთი შამამიბლორა,
რომა შიშისგნით სული ფრჩხილებში
გამეპარა.

— მაჩვენე მოწობაო!

ვაჩვენე, მაგრამ ვა, ნულარ მათქ-
მეყინებთ, ისეთ ფათარაკი დამემარ-
თა, რომა ხალხში არ ითქმება. თურ-
მე გაუგიათ, გეტაცეს ხელი მე და
საბას. ეს ჩვენი დუქანიც წაიღეს. ვი-
ვესკა ჩამოხსნეს. შიგ ნამდვილი
კოლხოზი ჩაყინეს—ჩვენ კი ტყა-
ვირის აბანოში.

ესეც შენი კოლხოზნი იარმუკა!
ესეც ჩემს ხათათ გამოიგონეს რაღა.
მე მოგებაზე წაველი და იმ ერთი
ვარისა არ იყოს, საკუთარი ნალებიც
იქ დამრჩა. ახ, შე ბუმერაზო ჩემო
თავო. ცამეტი წელიწადია ამათ ხელ
ში ხარ აქამდისინ ჰკვა ვერ ისწავლე?

ფარსალანი.

ბ ა ზ რ უ ლ ი

ხმები გავარდა ტფილისში: „ეწყოზა დიდი ბაზარი“
კულაკი, გადამყიდველი შერ თენ, დაეცათ თავზარი.
იწყეს სოფლებმა მზადება, მოშიდვა ჰირანხულისა,
კოლექტიველთა დოვლათის, გამხ არებელი გულისა.
მოდის გოჭი და ქათამი, კვატები ინდაურები,
ვაშლი, მსხალი და ატამი, კრავები, ხზონი, ფურები.
ყურძენი: ციცკა, კრახუნა და მო ჩუხჩუხე მაჭარი,
თითქოს შინიონი გვიწვევდეს „მიგემე, ნუ ხარ ლაჩარი“.
რა ჩამოვთვალო, არ ვიცი, საკილო ნაირ-ნაირი.
გულს და თვალს ისე იტაცებს, რომ ვერ ავიწერთ შირი;
რომელ ბაზარში წავიდე. სად ჩავიშაქრო პირი მე,—
არ ვიცი: ყველგან ხვავია—მასწავლეთ თქვენი კირივე.
სოფელს ქალაქც არ რჩება ის საქმის მეთაურიო
სოფელს თვით აძლევს მაგალითს და განმტკიცება სწყურია.
ერთმანეთს ეგებრებიან „საქვაკრობა“ და „ღინამო“.
და „სარეწაო კავშირი“ (დე მტრმა ცრემლი ინამოს).
დაუდგამთ მუხის თაროზე პრო დუქტებისა ზვინები
ბაზრისკენ ეშურებიან სიკაებო და ნინები.
მეც იმ ბაზარში მივდივარ, მივქრივარ მივეჩქარები
დაე იქ დარჩეს რაცა მაქვს გროში, ბუზუყი ფარები.

შვეიცარიის ქ. ჟენევაში ერთა ლიგა ხშირად აწყობს ბაზრობას, სადაც გასაყიდად უამრავად საბჭოთა კავშირის შესახებ ათასობით ყალიბი დოკუმენტი, ზუთასი ტონა გორი, ამდენივე ტყუილი, ორასი ათასი კილომეტრი ხელაყბა ეხა, ნახევარი მილიონი ლი გკუა და აზის შეოთხედი—სიმაართლე.

საზრიკა

შაბათი დილა გათენდა
რა კარგი დარი ღვებო,
მემოდგომისა მზის სხივი
მიდამოეს ეფენებაო.
ტფილისის მოქალაქენი
საბაზროდ ემზადებო.
მრავალფერ სანოცავითა
ბაზარი აივსებო.
მოდიან წითელ - დროშებით
წითელ ქარავანთ წყებო,
ყველა დანიშნულ ადგილას
სიმღერით ესწრაფებო,
ზურნა - დუდუკის ყიჟინი
ხეცის თაღებსა სწვდებო.
დოვლათით საესე ბაზრებზე
დიდი ვაჭრობა ჩაღდება,
მოდის და მოდის ახალი
მოდის და მყისვე საღდება.
რა გინდა სულო და გულო
აქ რა არ მოუტანათ,
ისმის: „მოზრძანდით, მიყიდეთ!“
სანოცავეთა ხმანია!

„კახეთიდანა გახლავართ
ჩვენ — ღვინოები წითელი,
ხომ იცით რა საამო ვართ
არ იზარალებთ მყიდველი.
თან გვახლავს ჩვენი მომგენი
სხვა სანოცავეც მრავალი,
დოვლათიანი კუთხიდან
გახლავართ ჩვენ მომავალი.
ინდაურს შეხეთ მსუქანსა
გინდ ქათამს ჭრელსა ფრთიანსა,
ბატკანს, გოქსა და ბატებსა
გინდ კურატს ლაზათიანსა—
ყველს, კარაქს, ერბოს, ძვერ-
ცხებსა
ხილეულს მრავალფერსაო,
ვინც არ იყიდის არ შექამს
ფაი მის სიცოცხლესაო!“
ასე იძახის სხვებიცა
ხალისით ეჯობრებიან,
პირველობისა მსურველნი
ერთმანეთს ეცილებიან!

ჯავახეთს, გორის რაიონს
ეთამაშება გურია,
სამეგრელოსა სულგუნით
აქ გამარჯვება სწყურია!
იმერეთს დიდი გული აქვს
იძახის—ნუ ვარ ვაჭარი,
მოზრძანდით ჩემი მიერთვით
ხილეული და მაჭარი!
და ასე გაჩაღებულა
ვაჭრობა კოლმეურნული,
ისმის მუსიკა—თამაში
და თან სიმღერა ურბულის.
ტფილისის მოქალაქენი
არიან ფაცა-ფუცშია,
რიგებში ზოგი წინა ღვას
ზოგიც მინდგარა კუდშია,
ზოგი მიათრეეს ინდაურს
გახარებია გულია,
ნეტავი იმას, რა უჭირს
ვისაც აქვს ბევრი ფულია!
შ. შხუნელი.

მ კ ნ ე თ ა ლ ორი ტიპი ღვინო

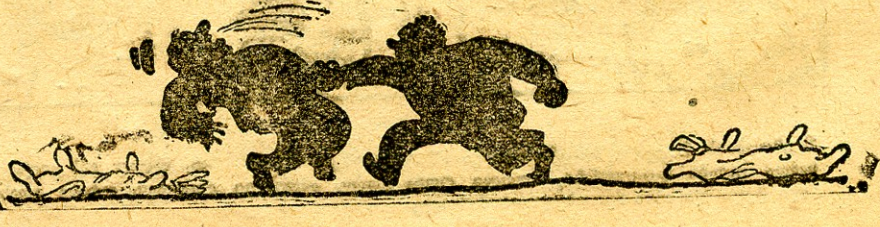

ვაჭრული რეკლამა არ გვეგონოთ,
სრული ჭეშმარიტებაა, თვითონ ნი-
ანგმა ნახა თავისი საკუთარი თვა-
ლებით.
ავჭალის ბაზარში ორი მთავარი
სოფლები ერთმანეთს სცემდა. რო-
ცა ხელები ეტკინათ, ტიკები დაუ-
შინეს ერთმანეთს.
— სირცხვილია, რომ კოლმეურ-
ნები ასე იქცევიან! — ჩაერია ვი-
ლაც გლეხი.
— რისი კოლმეურნე. ჩვენ კერძო
ვართ!
— რატომ სცემთ ერთმანეთს? —
იკითხა ვილაცამ.
— ამ ფერანამ მომსატყუილა —
ერთ მანეთად მთელი ტიკი ღვინო
შემსწავა და ხელში ფსა-ლა შემწრია!
და გვიჩვენა გაქვქვლი მანეთიანი.
— ერთი ეჭმს უკუტრე და! მთელი
ტიკი ღვინო შემსწავა და ხელში მხო-
ლოდ ცარიელი ტიკი შემწრია! —
ბრაზობდა მეორე.
— როგორ მოხდა ეს ამბავი? —
იკითხა ვილაცამ.
— როგორ მოხდა და ისე მოხდა,
რომ მე და ეს ჩემანალა მეზობლები
ვართ. ყლაპვა ორივეს გვიყვარს.
ცოლებმა კაბის საყიდლად ღვინო
გამოგვატანეს თანაც დაგვიბარეს:
— თუ მაინცდამაინც ყლაპვა მო-

ვინდეთ, სხვისგან იყიდეთ ღვინო და
საკუთარს ხელი არ ახლოთ, ფულ-
ზე გაყიდეთო!
ჩვენც ასე მოვიქეციით. |
მომინდა ღვინო.
ამოვიღე მანეთი და ვეუბნები გა-
ნუას:
— დამისხი შენი ტიკიდან ერთი
ტაქანი ღვინო.
— ჩამოდი მხანეთი.
— მივეცი მანეთი. დამისხა ღვინო
და გადავკარგე.
მეორე ვანუას მოუხდა ღვინო და,
მითხრა:
— კომბალა, ერთი ტაქანი შენი
ღვინო დამისხი და ესეც შენი მანე-
თი შენა გქონდეს.
დავეუსხი ღვინო და ჩემი ძანეთი
ისევ ჩემს ჯიბეში ჩავიდა.

მეორე ისევ მე მომინდა ღვინო.
ისევ მივეცი ის მანეთი (სხვა ფული
აბა სად გქონდა)... მეორე ისევ მას
მოუხდა... მეორე ისევ მე მომინდა...
მეორე ისევ მას და... ბაზრობის გათა-
ვებისას ჩვენი ტიკებიც დაიცალა:
ვიანგარიშეთ ნაფაჭრი და ხელში ამ
მანეთისა და ორი ცარიელი ტიკის
გარდა, აღარაფერი აღმოგვანდა.
— ჰო-და, ე ჩემანალა არ არის
საცემი, რომ მუქთად ღვინო შემსწა-
ვა? — ისევ ვაინწია ვანუა კომბალა-
საქენ საცემად.
— რაკი მაგრე მოგსვლიათ, ვანა-
გრძობთ ჩხუბი... მოშორდით ხალხსო,
ნუ აცდენთ და ხელს ნუ უშლით! —
იხუმრა ვილაც სოფლებმა, რომელ-
საც მეორედს კოლმეურნეს ნიშანი
უნშვენიებდა.

ზმუკი.

— უო ქა! დამბალი სელიოტკა მანეთი?.. კოლპერატივში — სამი შაური ღირს.
 — ვა! რას ამბობ კუკლავანი! ეს ჩემი ვაჭრობის უკანასკნელი დოვლათია და ჩემს სული თან მოსდევს, ნუ თუ ჩემი სული ჩვიდმეტი შაური არა ღირს!

კოლპერატივს სიძულერა

ჰარალი... ჰარი-ალალი...
 ბიჭებო მიგდეთ ყურიო.
 ჭულაკებსა და ჩარჩ-ვაჭრებს
 შუბლზე წაესვათ მურიო.
 იმათ ბეღელში არ მიდის
 ჩვენი ღვინო და პურიო.
 ბრახს ყელში წაუჭერია,
 ქლექს უჩენს ჩვინი შურიო.

ჰარალი... ჰარი-ალალი...
 წავიდა ჩარჩის ხანაო.
 მუქათა-ხორები დაეკოცხეთ,
 გაუჩნდათ კეფის ფხანაო.
 სპეკულიანტი, ვაჭარი
 გავრეკეთ სოფლიდანაო.
 მუშა და კოლმეურნეებს
 გვეკუთნის ეს ქვეყანაო.

წინედ სირაჯი და ჩარჩი
 დაჰპროდენ როგორც ქორია
 ჯიბეში ჰქონდათ ფულები
 და ხელში კი-სასწორია.
 მათ ხელს უწყობდა ხუცენი—
 ეს ღვთაებრივი ღორია.

საცხე ხურჯინებს ზიდავდა
 მისი გამხდარი ჯორია.

—
 წლის მოსავალი მიჰქონდა,
 გრჩებოდით ხახამურალო!
 მიჰქონდათ რაც კი გაგვჩნდა:
 ვაშლი, ატამი, ბაღია,
 ღვინო, ლობიო, სიმინდი
 პური, თივა და მსხალია...
 ესლა რომ ისევ გამოჩნდენ,
 ვაი, იმათი ბრაღია!

—
 კოლექტივები მოვაწყვეთ,
 მოსავალი გვაქვს კარგით.
 წიწები ყველგან მოვხანით
 სადაც კი იყო კარგით.
 წინ მიდის მეურნეობის
 ჩვენში ყოველი დარგით.
 ჩვენს რიგებიდან გავრეკეთ
 ყველა ზედმეტი ბარგით.

—
 ვისწავლით წესი-ცხოვრების,
 ვისწავლით ჭკუა-ზრომაო,
 ჩვენი ზურგით და ოვლითა
 სხვებს არ აქვთ მუქათი ძღვამაო.

ბახარზე გაგვაქვს ზედმეტი,
 ვისწავლით წონა-ზომაო.
 მომხმარებლებსა ვაწოდებთ,
 რიგში არ უნდათ დღვამაო!

—
 ჰარალი... ჰარი-ალალი...
 ცხოვრება გახდა ლხენაო.
 კოლექტივების მომგონსა
 ვენაცვალებით ჩვენაო.
 ბიჭებო, ქალაქისაკენ
 სურსათით ვიწყით ივენაო.
 მთელი ქალაქი გავაძლით
 წავიღოთ იმოდინაო.

—
 ჩვენს მტრებს და ორგულთ სუყვე
 ლას

—
 მუცელში ვუგდოთ ენაო;
 ჩარჩმა და გადამყიდველმა
 ვერ შეძლონ სოფლად ფრენაო.
 ქალაქისაკენ დავიძლით
 ბაზრობა გვეღოს ჩვენაო...
 ჰარალი... ჰარი-ალალი
 ცხოვრება გახდა ლხენაო.
 ავთიარი

წინეთ

და

ახლა

რაც შემოქონდათ ბაზარში,
ყლას უშვებოდა ესაო.

მაგრამ ეხლა კი,—ჩამოხმა,
ხიმშილმა დააკვნესაო.

ოსმანა საკოლმეურნეო გაზრობაზე

ხულოს რაიონში ერთ-ერთ სოფლის კოლექტივმა წაიკითხა თუ არა, რომ ტფილისში დიდი საკოლმეურნეო ბაზრობა იხსნებაო, ხელად გადასწყვიტა მასაც აქტიური მონაწილეობა მიეღო ბაზრობაში. ხელმძღვანელობა დაავალეს აქტიურ წევრ ოსმან ომერ-ოღლის.

— რაღა ტფილისში მიდისარო, საჭონელი თუ გაქვთ მე შომაციდეთ, კარგ ფასებსაც მოგცემთ,— შეუჩღენ გზაში ჩვენს ოსმანს. ოსმანას გაზნეთი წაკითხული ჰქონდა ლოზუნგი „სასტიკად ვებრძოლოთ კოლმეურნეობის ბაზრობაზე გადაწყვიდელებს და სპეკულიაციას“— მან შეატყო მატარებელშიც კი არ უსვენებდენ გადაწყვიდელები, და არა სასურველი მუშტარი შესაფერი პასუხით თავიდან მოიშორა.

— მიგყვიდა რა იქნებოდა, მალე გავთავისუფლდებოდი, — ედავებოდა ცოლი, რომელიც პირველად მოყვებოდა ოსმანას ტფილისში.

ტფილისში შეიქრა მატარებელი, რომელსაც მუსიკის გრილით შეხედდენ მუშები. კოლმეურნეებმა სხვადასხვა კუთხიდან აქ მოიყარეს თავი და შემდეგ განაწილდენ ბაზრებზე.

გაჩაღდა ვაჭრობა. სოფელი თავის ნაწარმოებით ეჯაბრება ქალაქის ნაწარმოებს.

— ოსმან ომეროღლი, შენ ლამეს გაათეე სასტუმრო „ევროპაში“. გიორგი, პეტრე, ლუკა—თქვენ „პალასში“—დაიძახა ბაზრის მომწესრიგებელმა. დღეს ვაჭრობის გათავების შედეგ წახვალთ მუშათა კლუბში თქვენთვის უფასოთ მოწყობილ სალზი. ახლა კი წამოდიოთ, ისადილეთ უფასოთ, დაუმატა მან.

— ჰაიგიდი ძია, ვენაცვალე ჩვენს მოაზრობას, ხომ ხედავ გლეხობისათვის როგორ ზრონაეს, სთქვა ოსმანამ და უღვაშებში ჩაიციანა.

— კარგი კარაქია, აჭარისტანის კოლმეურნეობის, ჩვენ დამკვრელები ვართ, აბა მუშებს ცუდ რამეს ჩამოუტანდით?— უპასუხებია ოსმანა მყიდველებს.

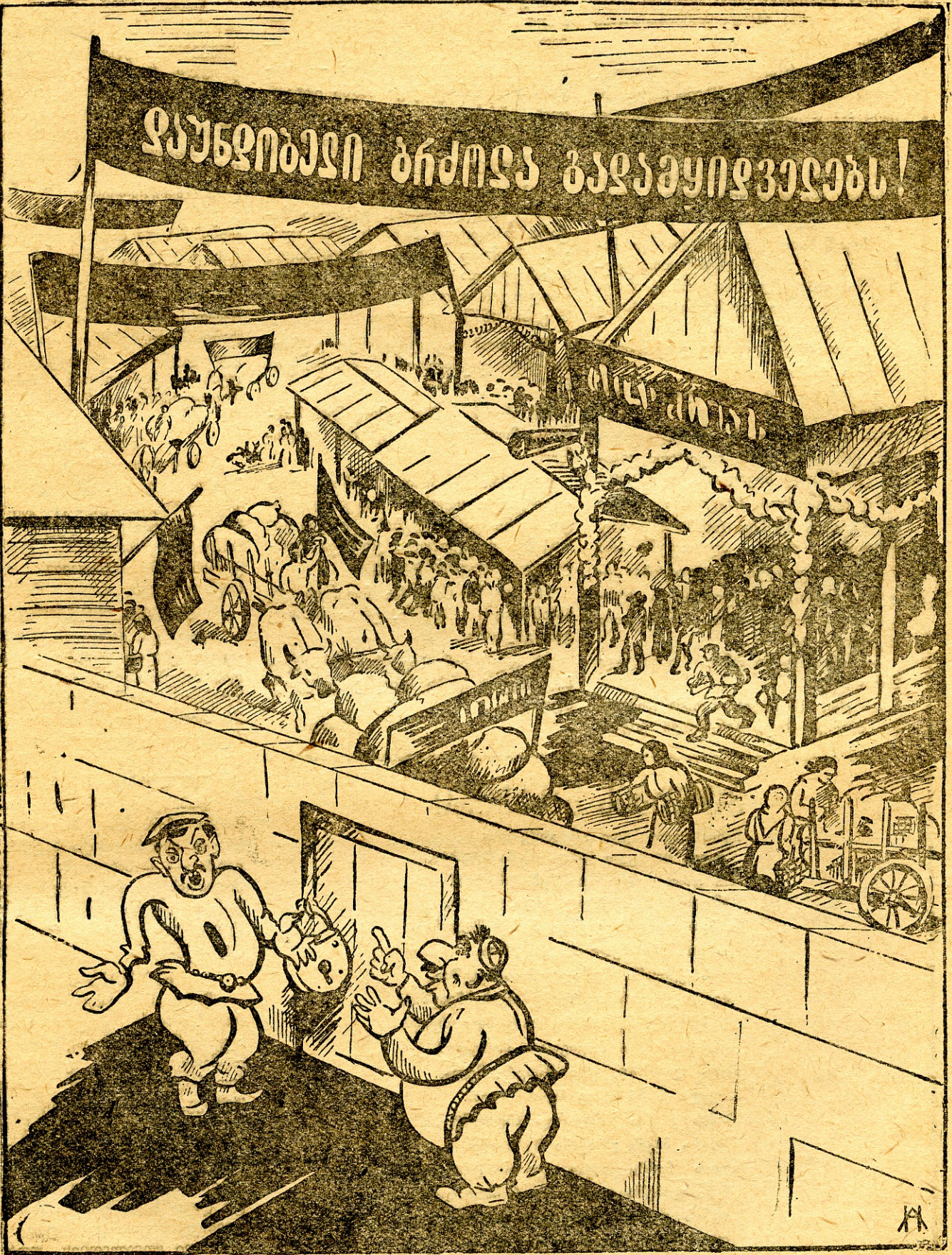
სალამოს კოლმეურნეები მუშებთან ერთად კლუბში კონცერტზე არიან. ოსმანამ უღვაშები აიწყვერტა და სკამზე ტრიალი დაიწყო, თვალებს ერთმხარეს აძლევდა მიმართულებას; ოსმანას ცოლი კი ბრაზდებოდა:—

— ოსმანა, იცოდე სახლში აღარ შეგიშვებ, — ემუქრებოდა და მუშტს გვერდზე ურტყამდა.

— რა გინდა ქალო, თვალს წყალს ვალევიან, შენ გგონია მომწონს იგი ქალი? ლამაზი თუა, იმას ქე ყავს პატრონი, — ჩუმად უთხრა ცოლს და თვალები ჰი მიანც ერთ მიმართულებით მიეპყრო, სადაც ახალგაზრდა მუშა ქალი ამყათ ათვალეირებდა ჩამოსულ კოლმეურნეებს.

— ოსმან ჩამოვიდა. — სულ გაუყვიდა საჭონელი. — ყველაფერი ჩამოგვიტანა, — შემოესიენ სოფელში ოსმანას, რომელიც ხურჯინიდან ალაგებდა ჩიოს, ფენსაცმელებს, შეკერილ ტანსაცმელს და სხვადასხვა ნაგაქრს.

— კიდევ როდის იქნება საკოლმეურნეო ვაჭრობა, — კითხულობს ოსმანა და ემზადება ახალ ვაჭრობისათვის.

გაღმყიდველი: — ბუვლა ვცდებით, რამდენიც არ უნდა ვუკაცუნოთ, კარსმინც არავინ გაგვიღებს!

ჩჩ

უბის წიგნაკიდან

შემთხვევით ხელში ჩავიგვარდა ვიღაც უკანობის უბის წიგნაკი. როგორც ეტყობა ვიღაც კომბინატორის არის.

18 (თვე არ არის დასახელებული), დღეს არც ერთ საკომბინატორო საქმეს არ დავიწყებ. თვეში მხოლოდ ერთი დღე მაქვს დასვენების და ეს ერთი დღე არის ყოველთვის „13“ რიცხვი. ამ დღეს კომბინაციის შესახებაც არ ვფიქრობ, რადგან რიცხვი „13“ კვიმატია.

ხუთშაბათი (თვე და რიცხვი ნაჩვენებია არ არის). ინვალიდთა კავშირში ვაპირებდი მოწყობას, რადგან ერთი დღი საკომბინაციო საქმე მქონდა გასაკეთებელი.

თვით თავმჯდომარე გოქაძესთან მქონდა ლაპარაკი:

— თქვენ ხომ ინვალედი არა ხართ?

— იმე, მე თუ არ ვარ ინვალედი, აბა, ვინ არის! კაცი ოფიცირი ვიყავი ცხონებულ ნაიკოლოზის დროს... მერე ვვაჭრობი, საკუთარი სახლი და მალაზია მქონდა (ომში ვიშოვნე ფულები)... ახლა აღარაფერი არა მაქვს. ამაზე მეტი ინვალედიბა კი დევ გინდათ! — გავიფიქრე და ვუთხარი: — როგორ არა, ნამდვილი ინვალედი ვარ.

— სამოქალაქო ომის ინვალედი ხართ თუ...

— იმე, სამოქალაქო ომმა დამღუპა, თორემ ახლა გენერალი ვიქნებოდი.

ბოდი. მიმიღია რომელია. ოქტომბრის გადატრიალების დღიდან ვებრძოდი ბოლშევიკებს. უკანასკნელად ბათომში დავყარე ფარ-იარაღი! — გავიფიქრე და ვუთხარი: — როგორ არა, სამოქალაქო ომში აქტიურად ვებრძოდი.

მიუხედავად ამისა თავი მაინც ვერ შევყავი ინკავშირში.

აპრილი (რიცხვი და წელი არ არის დასახელებული). გავხსენი პატარა ფარდული ბაზრის შუა ალაგას. მუქიად ვივადებ გლეხებიდან საქონელს და მერე ძვირად ვყიდი. დაილოცოს გადაყიდვა, ფული და, მოგება ანაში ჯოფილა.

21. რაო? საკოლმეურნეო ვაჭრობა უნდა გავშალოთ! ეს რა მოიგონეს!

22. რაო? საკოლმეურნეო ბაზრობა მოვაწყოთო! ეს რა მოიგონეს?

12. ბაზარში ერთი ჩარჩიც აღარ დავტოვეს: ყველას მოგვაბეს უესტი. ჩვენი ფარდულების ალაგას გამოქიმეს ევებერთელა გრძელი ფარდული კოლმეურნეთათვის.

19. კოვში ნაცარში ჩავარდა და, ხახამშრალი დარჩა. ერთი ჩარჩიც ვერ ვადარჩა.

13. დღეს ჩემი სავაჭრო აბრა წვიმის მილად ვნახე სახლზე გაკეთებული.

ჯანგი.

გამგზოვა და ვირთაგვები

მესტია. (ზემო - სვანეთი) რაიკოპკავშირის ქ. ზუგდიდში „ვირთაგვებმა“ შეუტამეს სხვადასხვა საქონელი, რომელიც უნდა გადმოგზავნილიყო მესტიაში. რაიკავშირის გამგეობის განცხადებით მიღებული იქნება სასწრაფო ზომები ვირთაგვების შესაპრობად და პასუხისგებაში მისაცემად, რომლებიც ამჟამად მეტად გავრცელებულა ზუგდიდში.

იქიდანვე. ღამის დარაჯებმა საწყობებისა და ბაზრის მეთვალყურეობის ნაცვლად, შემოიღეს ქალებზე ნადირობა, რისთვისაც გახშირდა საწყობების გაქურდვა. სამაგიეროდ იკლო საქონლის რაოდენობამ კოპკავშირის დაწესებულებებში, რასაც თემსაბჭო ყურადღებას არ აქცევს და აცხადებს — ქურდებთან ბრძოლა ჩემს მოვალეობაში არ შედისო.

ძმა-ბიჭი.

შავი ჭირი

ქობულეთი. უსუფთაობისა და სიბინძურის გამო სადგურში გაჩნდა შავი ჭირი, რომელმაც ჯერ-ჯერობით იმსხვერპლა სადგურის ბაქანზე, მოსეირნე რამოდენიმე ღორი. სადგურის ადმინისტრაციამ გაქცევით თავს უშველა.

მამხალა.

გეგმის „შესრულება“

იქიდანვე. წარდგენილ იქნა დასაჯილდოებლად ფოსტა - ტელეგრაფის პასუხისმგებელი მუშაკები, რომლებმაც სამუშაო გეგმა შესრულეს 26 პროცენტით, რის შედეგათ დაყრუბულია ტელეფონები.

წვეული.

გადლოზის გამოცხადება

ლანჩხუთი. ვინაიდან ადგილობრივმა ექიმმაშა ექვ. ორაგველიძემ ბოლო დროს უმატა ხალხის ვაჭყაევებს — მოსახლეობამ დაადგინა მიართვას მას ქების ფურცელი წარწერით: „ჩვენს განტყავებელს — პატივცემულ ექვთიმეს — ნიშნად პატივისცემისა“.

მარტისა.

სალათას ძილი

მანგლისი. უკვე მუხუთე თვეა, რაც სალათას ძილით განისვენებს ადგ. განათლების კავშირის თავმჯდომარე, რომლის ვალდებულება მოსალოდნელია მხოლოდ ერთი წლის შემდეგ, თანახმად იმ წერილისა, რომელიც მან დამინების წინ დატოვა, სადაც ნათქვამია: — „ვინაიდან განუწყვეტელი მუშა... უკაცრავად — ქეიფობით დავილაგე — გადავწყვიტე დიდი ხნით ვიძინო რომ კარგად დავისვენო და ისევ შეუდგე ჩემი საყვარელი მოვალეობის უფრო მეტი ენერჯით შესრულებას“.

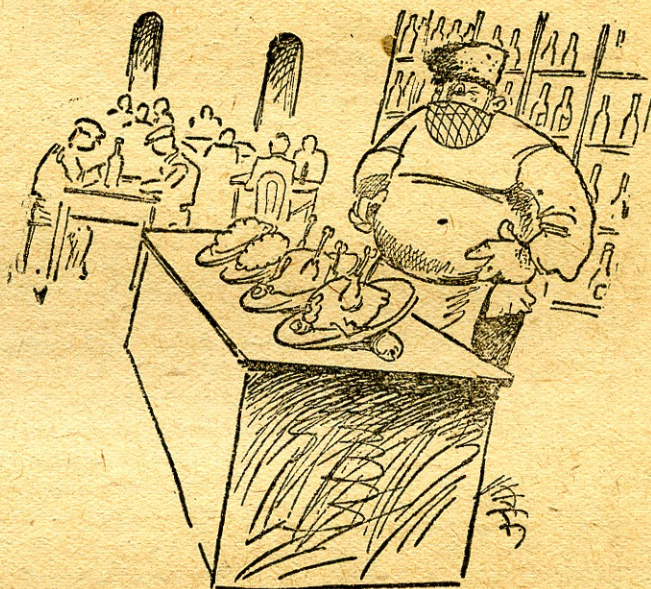
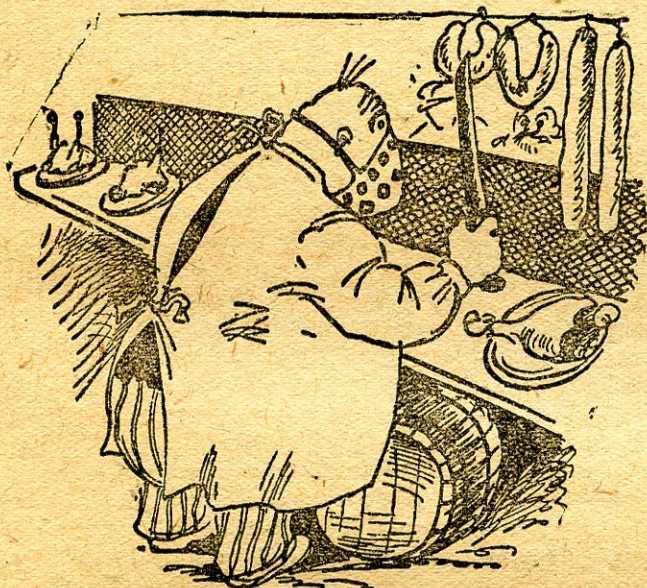
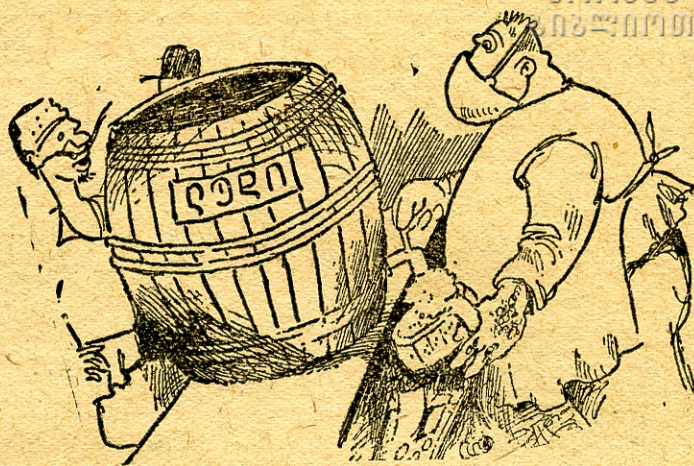
ანი.

კულაკის ბასაჭირი

ჩემო თავო ბედი არ ვიწერია;
დღეს სოფელი გახდა ჩემი მტერია.
რა დრო დადგა, ვაი ჩემი ბრალია!
ამიჯანყდა სოფლად კაცი, ქალა,
მე მათ თვალში გავხდი ნე ხვი მტვერია.
თავო ჩემო ბედი არ ვიწერია.
დღეს ქვეყანა მუშა-გლეხის ხელშია,
მე კი ვზივარ სდამე ჩემ თვის ბნელშია.
საქეიფოდ მუდამ მუქია დ მგდომელი.
ეხ, წარსული პივიგონა რომელი?
ახლა დავძრწი, ვით მშიერი მელა,
ძველი ქონი უკვე შემო მელა.
კამის კოვში ჩამივარდა ნაცარში,
აღარა მაქვს გასაქანი ბაზარში
ბედის ჩარხი კვლავ უკულმა ტრიალებს
ჩემს ჯიბეში ფული აღარ ჩხრიალებს.
ვერას გავხდი კოლექტივის მტერია;
თავო ჩემო, ბედი არ ვიწერია.

ქირ. საფიჩხიელი.

12

საკომპლემენტო სავაჭრობებში წუშქ ნოქრებისა და მფლანგველებისაგან საქონლის დაცვის საშუალება ლუვარის როზროხების კროექტის მიხედვით

ნიანგორი სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტში

აჰა აგავი იერეიანი

იერემიას იცნობდეთ
ხუხუნაიშვილს გვარადა,
ცულათ ეპყრობა სტუდენტებს,
ყველას უცქერის მწყურადა.
იღრინება და ყოყორობს
და მეფეთ მოაქვს თავია,
მისი უხეში მოპყრობით
აქ ვერვის გაუხარია.
მის კაბინეტში ვერ შეგვალ
ჩაუკეტია კარები;
მეხვალ და დედას გიტირებს
შხლოს ვერ მიეკარები.

ბრ. დევიდარიანი

ჩვენი „გლავნი“ ბულალტერი
„განთქმულია“ თვალ-ტანადათ,

მაგრამ მისი საქციელი
ძნელი არის ასატანად.
ზრდილობიან სიტყვა-პასუხს
მისგან კაცი აქ ვერ პოებს,
სახლისაკენ წიჩქარის
და სამსახურს ადრე სტოვებს.

ზოთა დგეზაძე

სტიპენდიანტი ბრძანდება
შავსიელი—გაჭრის შვილი,
სიხარულით ცასა სწვდება
ის ამ ბედით კმაყოფილი.
ვინ მიიღო ინსტიტუტში.
ვინ მფარველობს ნეტავ იმას.

„მსუბუქო კავალერია“,
გაიღვიძე, ნულა გძინავს!

მოლარე გვეყავს, რა მოლარე,
შავ თვალწარბა, ტანად კობტა...
სამსახურში მის დანიშვნა
ახ, ვიცოდე, როგორ ნობდა...
ვთქვით საქმე გვაქვს, უთხარ რამე;
უხეშ სიტყვით გაგაბრაზებს;
თუ ხოში აქვს, ერთსაც მაგრად
ყბაში სილას ვითავაზებს.
დასეირნობს აქეთ-იქით
ხშირად საქმეს სხვას ავალებს,
და ჩარლსტონით თავს აწონებს
ინსტიტუტის ლამაზ ქალებს.

ძირულული თაღა.

ბაზრის ქრონიკა

გათხროვნენ—გამოკაცხადდნენ

ნოქარის გამოკონება

დესიმონოვის ბაზარზე მილიციის წარმომადგენლებმა აღმოაჩინეს მოქალაქე, რომელიც ბითუმად ყიდულობდა კოლმეურნეებიდან კარაქსა და ყველს.
მოქალაქის ვინაობა გამოურკვეველია. გარეგნობა ასეთია: მორგვევით მრგვალი, ჩასუქებული, გრძელი ულვაშებით, შუბრის, შავგრემანი. როგორც თვითონ აცხადებს, მას გაძლიერებული კვება გამოუწერა ექიმმა, ამიტომ გადასწყვიტა კარაქის და ყველის მარაგი—გააკეთოს.

საქკოპპროდუქტის სენატრო წერტის ნოქარმა გეგელაშვილმა გამოიკონა საკოლმეურნეო ბაზრობაზე ვაჭრობის ახალი წესი, რომელიც ადვილებს და ამარტივებს აღებ-მიცემობის არსებულ პირობებს.

მისი გამოგონება სპობს ყოველგვარ აღრიცხვას და ბარათებს და უპირატესობას ანიჭებს ჩარჩ-ვაჭრობის ძველ კადრებს, რომელთაც რიგს გარეშე ეძლევათ დოვითური საქონელი უკანა კარებიდან. ასეთი გამოგონებისათვის გეგელაშვილი წარადგენილა სათანადო იდეილას სათანადო ჯილდოს მისაღებად...

პირუტყვითა მიმართვა

თბილისის რკინის გზის სადგურში თავი მოიყარა დიდძალმა პირუტყვმა. პირუტყვი არის, როგორც საკოლმეურნეო, ისე ინდივიდუალური, ერთპიროვნული. ისინი ჩამოვიდნენ ბაზრობაზე ფასსყიდად, მაგრამ, ვინაიდან ვაგონებიდან არაფერ არ გადმოიყვანა,—დარჩნენ გაუყიდავი და საკვების გარეშე.

გუშინ რკინის გზის სადგურში შესდგა ბაზრობაზე ჩამოსულ პირუტყვთა წარმომადგენლების კრება, რომელმაც წერილობითი მიმართვა გაუგზავნა სადგურის სამანერგო მუშაობის ხელმძღვანელს ამხ. მფიფარიაანს და ტენიკური კანტორის უფროსს ამხ. ჯიქიას.

წერილში პირუტყვები მოითხოვენ ბაზრობაზე გაშვებას, ან უკანვე დაბრუნების უფლების მიცემას.

ბაზრის მოთქმა

როგორ არ დავეტიროთ ჩვენი მწარე დღენია, დაგუბული ვარაში ცრემლად გადმოგვდენია! ვხედავთ ყველა ბაზრეზე გავესებულა ურემებით, ჩამოსულან საბაზროდ კოლმეურნე სტუმრები; უთვალავი სურსათი ერთად წამოუღიათ, და მით ჩვენი გულეები მწარედ დაუბუროლიათ. ხარობს მომხმარებელი იძენს იაფ საქონელს, ჩვენ კი გამოგვლეცია ყოველგვარი ძალღონე! ვერ ვატყავებთ ვერავის მრავალნაირი ფლიღობით, ვეთხოვებით, ბაზარო, გელოა ვენახეთ მშვიდობით: სამრწველო საქონლით გამოსულა ქალაქიც, ჩვენთვის არსად არ არის სამოქმედო ალაგი! შეგვიბრიც მოუწყვიათ რომ დასწიონ ფასები, რომ ამ დედამიწიდან ავილაგოთ საცხებით. ტბილად უკრავს მუსიკაც და გუნდებიც მღერიან, ჩვენთვის კი ეს ყოველი გლოვის ხმა და ჩქერია! ავტომიაც ჩამსხდარან კოლექტივის წევრები, ჩვენ კი ვასაუქმებულ სიაში ვიწერებით! ჩვენთვის წუთი სოფელი მიქრის და იწურება; რომ ბაზარი დაიბჟურეს კოლმეურნე სტუმრებმა!

უ. კ.

მოქალაქე რომ არ დაზნეულიყო, მოთავსებულია იზოლიატორში. პატრონს სთხოვენ მიაკითხო.

ბაზრობის კომიტეტი
ბაზრობის კომიტეტს ცოცხლდღე აუარებელი განცხადება მოსდის ბაზრობაზე ჩამოსულ მუშა და უმუშევარი პირუტყვისაგან იმის თაობაზე, რომ მათ ურჩევნიათ დაკლულ იქნენ და გასაღებელი სოციალ, ვინაიდან მათთვის საკვები არ არის მომარაგებული.

რაგებელი ბაზრობის კომიტეტის მიერ. ხშირია შემთხვევა, როცა გაყიდულ საქონელს თან მისდევნენ გაუყიდავი პირუტყვები იმ მიზნით, რომ პატრონი გაიჩინონ, რომელიც მათ გამოკვებავს.

ბმრ.

ბაზრის ილქება

ხანდახან მე რომ მდმნატრებია ცხრათვალდება მზე თვალეცმციმია, მზის ნაცვლად ზეცა მოღრუბლულა და კოკისპირული მოსულა წვიმია. ხანდახან მუშა სულ არ მიხმია, არ შემეკაზმავს ოცნების რაში, მაგრამ „უფიზოთ“ მოსულა მუშა და დაუწყია „ჩხიკინი“ თავში. რამდენჯერ ძალით მოსულა ჩემთან და ტყვეობაშიც რმდენჯერ ვყავდი, მაგრამ ამ ნომრის გამაზადების დროს მან „უნამუსოთ“ გამომდგა კვანტი. — აბა, სარქაროდ,—მითხრა ნიანგმა, რედაქციაში როცა მნახა მე:—საკოლმეურნეო ვაჭრობისათვის „გააჭახრაკე“ წერილი რამე. მოვუხმე მუშას. შენც არ მომიკვდე,—სულ არ მომხელა იმ ოჯახქორმა,

მოვზიდე, მაგრამ ერთ ადვოლს ფენი მისაო, როგორც „დუგლამის ფორმა“. მითხრა: ეგ თემა ჩემ გულს არ ხვდება. მე არ ვავხდები ისე ლაჩარი, რომ მხატვრულ სიტყვის საქმედ ვავხადო ვაჭრობა, ან და, თვითონ ვაჭარი, თუნდ მაგ ვაჭრობას ერქვას წითელი, და თვით გამყიდველს კი კოლექტივი,—კრინტსაც არ დავძრავ!—და ამ სიტყვაზე გაფრინდა მუშა სადღაც ჩიტივით. სხვებიც არიან ალბად ამყოლნი, ზოგნი, ამაირ „ლევაკურ“ მუშის და მოქანავე ტროცკისტულ თავში „მომემარცხენო“ ფიქრები უფით მე ყველა მათთან აწ ვავზირსა ვწყვებ, ცერძოდ კი მუშას —„ფროთხან ქმნილებას“ ვუტყვადებ ყველას გასაგონებლად სასტიკ საყვედურს და გაფრთხილებას.

მ—ზა.

ნიანგის საკბილო

კოწიას სიძღვრა (ჭუთაისი)

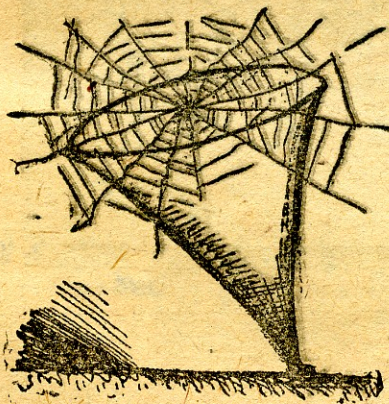
ლურსმანი და ჩაქუჩი
შუღმივად მაქვს ხელშია,
რომ მე ღვინო კასური
გადაუშვა ყელშია.

ვინ გამიგება ამას
როცა მწყალობს ჭელია,
ღვინისათვის ბოკებთან
ჩვენ გვაქვს „ოჩუღელია“
ვენაცვალე ღვინოსა
ფადიმეს და ნინოსა,
ვინც მე სმაში ჩაბომრჩე!
ღმერთმა შეარცხენოსა!
კოწია ვარ ბაქია,
ვარ როს გრვრება
ღვინის სმის მაქვს ნიჭია,
გმირი მე—
ღვინოვ შენი ჭირნე.

ზააცოცხლეთ რადიო (ს. ფახულანი)

რადიო თუ დაყრუვდა
მუდამ დუმილს უნდება,
თემსაბჭოს თავმჯდომარე

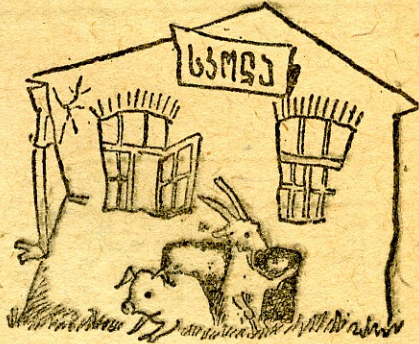

ნაინც ნუ დაყრუვდება!
შეაკეთოს რადიო
გაიბერტყოს ყურები,
თუ არ უნდა „ნიანგის“
მაგარი პანდურები!

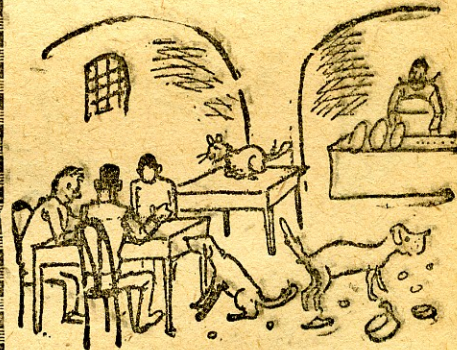
ვაიში (მესტია, ზემო სვანეთი)
მორწმობა ხელთა აქვს
ეჭიმი ჭლია.
ცოდნა თუ აკლია
რა მისი ბრალაა?
ვინც ავად გახდება
წამალი სჭირია,
მუცელი თუ სტკივა,
წელი, ან კბილია—
ეს ჩვენი ეკაი
უშველის იმასა,
დეუწირა რეცეფტით
ორას გრამ ხინასა.

არავინ არის პატრონი (ღანირ-კახვანი)

ღანირ-ქაჯანის თემსაბჭოს
ნიანგის დარტყმა სჭირია,
რადგან არაფერს აკეთებს
—მთლად გაიშავა პირია!

შეკლას შენობა არ ვარკა!
სრულიად დანგრეულია,
მაგრამ მის შესაკეთებლად
არვის შესტკივა გულია!
ფულიც შეკრიბეს ამ ნიშნით
მაგრამ არ ვიცით სად არის,
ბოროტი ხმები ამბობენ
მით დალიესო მაქარი!
სასადილოში თუ შედი
თუ გაურს, რომ ჭამო ჰურია,
შიმშილიც გკლავდეს, ვერა ჭამ
ისეთი უგემურია.
საბინძურეს ნუ იკონახავა!

აქ რომ არს გამეფებული.
კერძები ბუზ-ზოჭოებით
არაინ შესაგებული.
მეფობს აგრეთვე სიძვირე
ლოთობაც გაჩაღებული,
გამეი იმისი კაცია
ნამუსზე ხელაღებული.
ღვინოს წყალს ურევს ძმრად
აქცევს

ძველ ჩარჩზე უარესია,
ასეთი სასადილო რომ
არ იყოს უკეთესია.

გოღორი

ა-ს (სამტრედიო), თქვენს ღვინოში საკო
ლმეტურნო ბაზრობისათვის მზადების შე-
სახებ ერთი ადგილი მოგვეწონა:
ყველგან დაიწყო მზადება,
ღორს თავი წაადგებინეს,
ქათმებს ათი დღის კვრცხები
ერთ ღღვში დაადებინეს,
ყოჩად ტუტულუბო! კარგი იქნება, რომ
მთა ტემბებს სხვებიც მიბაძვდნენ.

**მასიძის (აქვე) თქვენი ღვინო ბაზრო-
ბაში ასე იწყება:**
რამბარბოთა რომ-ტარო,
გინდ იცეკვე გინდ არაო,
ბაზრობაზე უფრადგროთ
არ მომყოდეს ვიტარო,
შევდივართ თქვენს მდგომარეობაში და
ვაჯილოდებთ „ნიანგის“ ორდენით, — ვი-
ნაც ვიტარაზე მოითხოვა ორდერი.

**გმელს (ზესტაფონი) ზესტაფონის რაიო-
ნი საკოლმეტურნო ბაზრობაზე ჯერ კიდევ
არ ყოფილა გამოსული, როცა თქვენ ასე
კატასტროფულად აწერეთ იქაურ ბატების,
კვრცხების, ვარუებისა და სხვადასხვა ცხო-
ველების რკინის გზით მოგზაურობა:**
ზოგს ფეხიტყვება, ზოგს მხარი,
ცრებლებსა ღვრიან ცხარესა,
ყვირის გოგა და ბუყუკა:

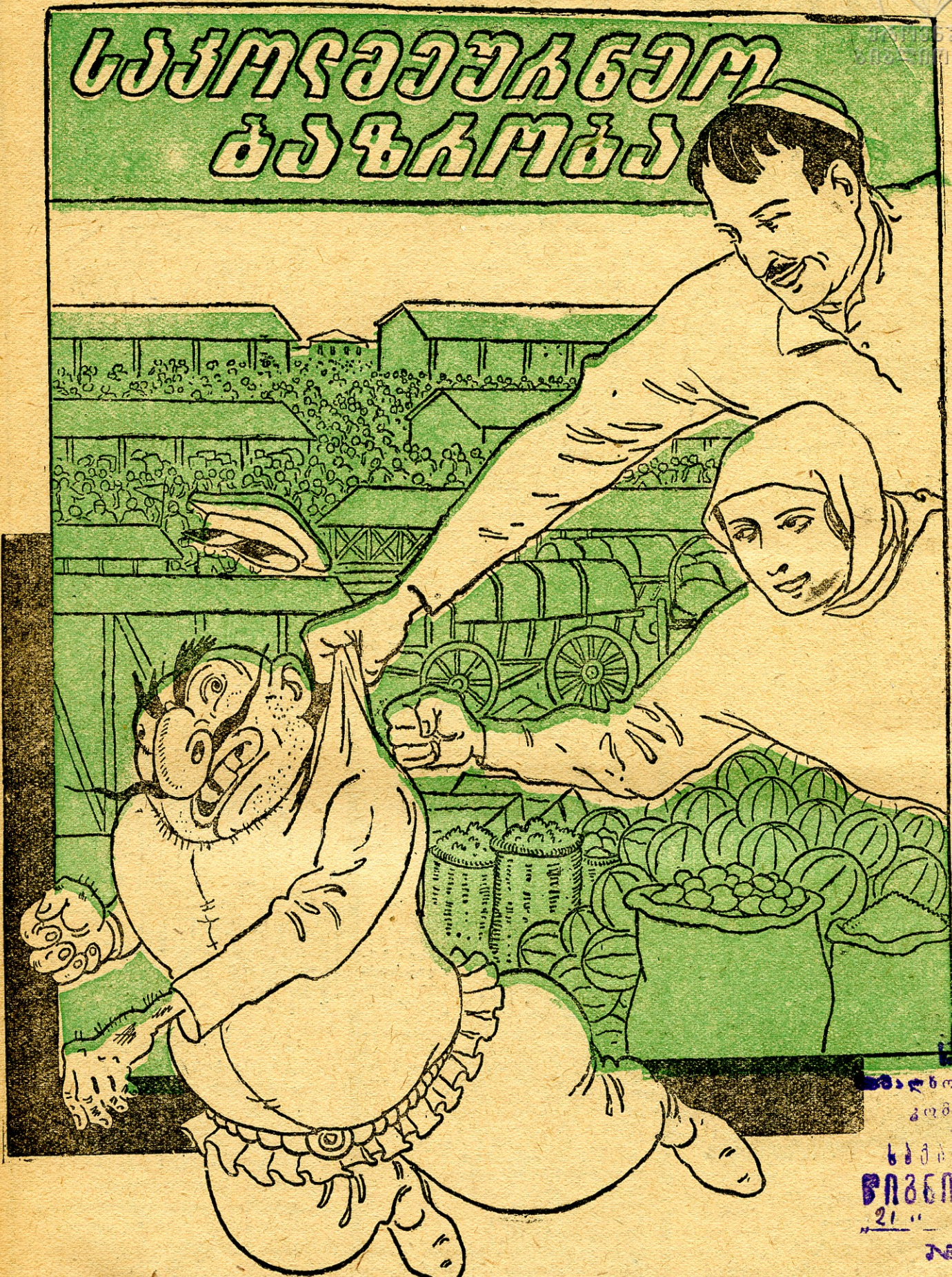
სად მივალთ, რომელ მხარესა?
მაგრამ დუ წამოსვლისას ისინი ასე სან-
ტიმენტალურ განწყობილებით ყოფილან,
სამაგიეროდ თბილისის საღვურზე თავი
შსახელებიათ“ სჯანდალით:

როცა მოვიდენ თბილისში,
საღვურში ესმით ზარბი,
დაფრთხენ და მიღწე-მოღმწე
როთიღის სარკმელ - კარები,
ჩვენ არ ვიცით როგორ შევადასოთ ზეს-
ტაფონელ ბატინდაურების და გოკ-ქათამ-
თა-ბეჭეების საქციელი. ძველი დრო,
რომ ყოფილიყო ვი თამბაქვ ვიტყოდი:

საქონელი პატრონს ემგვანება“—თქო.
ზანძვრილს: (აქვე, სასოფ, სამეტურნო
მუშავაი), როგორც თქვენი წერილიდან
სრამს, თქვენ დასახელებულ მუშავაის მე-
ორე კურსის სტუდენტი უნდა იყოთ. აპი-
ტომ „ნიანგის“ პტივისციმისა“, მოგყავს
თქვენი ღვინის ნაწყვიტი უცვლელად:
ძველი ზმური(?) გარიცხვს
რაც დაეკლდა ო.ოსნი (?) დღეს
ახლებს ვი არ ღებულობენ,
უკით მკლდნე ტენიკუმელს.
ეს თუ ასე არაა,
მოდე თუქტი აქა
გადაწავა ჯგუფების
საქირაა ჩმპარა (?)

სასოფლო სამეტურნო მუშავა უნდა
„იამაყოს“ თქვენისთანა „პოლონეს“ მეორე
კურსზე გადაყვანილი!

საქმადეურად ბაზარზე

ს. ს. რ.
ბაზარზე
გამოსართ.

საქართველო
საბჭოთა
„21“ X
№ 444
1. დიმიტ.

ბალაქიძევილი: — ვა, ეს რა ზორბად ჩამავლეს ხელი?